

ሥርዓተ ኣምልኮ ዘኣርቶዶክስ ተዋሕዶ

ከጥምቀት ገሃድ እስከ ቅበላ ጸም ኣስተርእዮ ይባላል።

የዕለቱ ምስጋኔ

እስመ መምህር ሕግ ይሁብ በረከተ ወየገውር ኣምኃይል ውስተ ኃይል ወያስተርኢ ኣምላክ ኣማልክት በጽዮን

የሕግ መምህር በረከትን ይሰጣል ከኃይል ወደ ኃይል ይሄዳል (ይሄዳሉ*) ቅዱስ የኣማልክት ኣምላክ በጽዮን ይታያል። መዝ ፹፫(፹፬)፤፮ *ይላል የኣማርኛው መጽሐፍ ቅዱስ

ትርጉም፡ ሕግን የሠራ ያስተማረ የወሰነ ጌታ በረከተ ሥጋ በረከተ ነፍሱን ይሰጣል ታምራትን ከማድረግ ሌላውን ታምራት ወደ ማድረግ ይሄዳል። የሰው ልጅን የፈጠረ የኣማልክት ኣምላክ ጌታ በኢየሩሳሌም ከድንገል በነሳው ሥጋ ተገለጠ ማለት ነው።

ወንጌል፡ ዮሐ ፪፻፩-፲፬ ቅዳሴ፡ እምቅድመ ዓለም (የዲዮስቆሮስ ቅዳሴ)

የዕለቱ ትምህርት

የድንገል ማርያም ኣማላጅነት በቃና ዘገሊላ ሠርግ

ጋብቻ በሁሉ ዘንድ የከበረ መኝታውም ገዱሕ እንደሆነ ጌታ በሐዋርያው ጳውሎስ አድሮ እንዳስተማረ ሰዎችንም ከመጀመሪያው ይበዙ ይባዙ ምድርንም ይሞላት ዘንድ በጋብቻ በረከት ባረከ (ዘፍ ፩፻፳፯-፳፰ ። ዕብ ፲፫፻፫-፯) ክቡር የሆነውን ጋብቻም በእርሱና በኣማሮቹ መካከል ያለውን ግንኙነት በጋብቻ መስሎ ተናገረ (ሆሴዕ ፪፻፬-፲፰ ። ኤፌ ፭፻፳፭-ፍጻጫ)። መድኃኒታችንም ወደ ሠርግ ቤት ድንገል ማርያምን የጠሩ ወዳጆቹ ሠርግ ቤት በመገኘት በጠላት ዲያቢሎስ በኤደን ገነት የተበላሸውን ሠርግ በመባረክና የጎደለውን በመሙላት የሥራው መጀመሪያ የሆነውን ተአምራቱን አደረገ። «ሠርግ ኣስደሳች ነገር ነው የወይን ጠጅ ደግሞ የልዕና ደስታ ነው» (መዝ ፩፻፫)። መድኃኒታችን ወደ ሠርግ ቤት ተጠራ፤ የዓለም ደስታ ወደ ደስታ ቦታ መጥቶ ሕይወት የወይን ጠጅ ወደሚቀዳበት ቤት ተጠራ፤ በቃና ዘገሊላ ለተደረገው ተአምር ምክንያት የሆነችው እርስዋ ናት በዘመን ሁሉ ነፍሳችንን የሚያነሳሳ ይህ ኣማላጅነት ነው። የሠርግ የወይን ጠጅ ባለቀ ጊዜ ስለ እንግዶቹ ድንገል ማርያም ኣስበች አሳዳሪው ማሰብ ያልቻለውን ነገር እርሷ ኣስበች፤ በምህረቱ በመተማመን ወደ ልጅዋ ቀርባ የጠበቀ ልመና ኣሰማች (ዮሐ ፪፻፬) ልመናዋም ስለራሷ ሳይሆን በኣማላጅነትዋ ልትጠቅማቸው ስላስበችላቸው ሰዎች ነበር። መድኃኒታችንም «ኣንቺ ሴት ከኣንቺ ጋር ምን ኣለኝ? ጊዜዬ ገና ኣልደረሰም» ኣላት። ምን ማለቱ ይሆን?

1) ኣንቺ ሴት ሲል መድኃኒታችን የሰድብ ቃልን እንደሰነዘረ የሚገምቱ ኣልጠፋም፤ ነገሩ ግን ምስጢር እንጂ ስድብ ኣልነበረም። ኣዳም ከኤደን ገነት በተባረረበት ወቅት የሰማው የተሰፋ ቃል «ከሴቲቱ የሚወለደው የእባቡን እራስ ይቀጠቅጣል» የሚል ነበር (ዘፍ ፫፻፲፭)፤ የተሰፋው ጊዜም በተፈጸመ ጊዜ መሲሁ ከሴት ተወለደ «ወኣመ በጽሐ ጊዜሁ ፈነወ እግዚኣብሔር ወልደ ወተወልደ እምብ እሴት» ብሎ ሐዋርያው እንደተናገረ (ገላ ፬፻፬)፤ በመስቀል ላይም የእባቡን ራስ መሲሁ ሲቀጠቅጥ የሴቲቱ ልጅ መሲሁም በእባቡ መርዝ እግሩ ሲነደፍ ትንቢቱ ሲፈጸም «ኣንቺ ሴት» በማለት ነበር የጠራት። በዚህ ሁሉ ሴት እያለ ሲጠራት፤ የተሰፋውን ዘር ያስገኘች የሰዎች ሁሉ እናት መሆንዋን በሔዋን የተበላሸው የሰው ሁሉ ሕይወት የሚለወጥበት የሁለተኛው ኣዳም፤ ጠላትን የተበቀለው ወንድ ልጅ እናት መሆንዋን ለመግለጽ «ኣንቺ ሴት» ኣላት። ሴት ማለት ወንድ እንደሚለው ስም የጸታ ስም መለያ እንጂ የሰድብ ቃል፤ የደካማነት ምልክት

ዘመነ ኣስተርእዮ የሚባለው ከጥር ፲፩ እስከ ጥር ፴ ቀን ድረስ ያሉት ዕለታትና ሳምንታት ናቸው። ... በእነዚህ ዕለታትና ሳምንታት የሚዘመረው መዝሙር ኣንሰበው ኣስተርእዮ ተወለደ ተጠመቀ ከብካብ ማይ መርዓዊ የሚሉ ይሆናሉ። ዘመነ ኣስተርእዮ የተባለበትም ምክንያት መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከተጠመቀ በኋላ በእስራኤል ኣውራጃ እየዞረ በመምህርነት ስለተገለፀ ኣስተርእዮ ወይም በዓለ ኤጲፋንያ ተባለ። ይኸውም ኣስተርእዮ (ተገለጠ) ኣስተርእዮ (መገለጥ) ማለት ሲሆን ኤጲፋንያ የሚለው ቃል ደግሞ ምስጢሩ ያው ሆኖ ቃሉ ግሪክኛ ነው።

የዕለቱ የቅዱስ ያሬድ መዝሙር ርዕስ

ሐረ ኢየሱስ በትፍሥሕት ውስተ ከብካብ (ኢየሱስ በፍጹም ደስታ ወደ ሠርግ ቤት ሄደ)

በቅዳሴ ሰዓት የሚነበቡ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች

	ንባብ	ኣንባቢ
፩	ዕብ ፪፻፩-፲፩	ዲያቆን (ገባሬ ሰናዩ)
፪	፩ኛ ዮሐ ፭፻፩-፲፫	ዲያቆን (ንፍቅ ዲ.)
፫	የሐዋ ሥራ ፲፻፴፬-፴፱	ረዳቱ ቄስ (ንፍቅ ካህን)

ኣይደለም። «እናትና ኣባትህን ኣክብር» ብሎ ሕግ የሰራ ጌታ (ዘጸ ፳) ቅድስት እናቱን ኣቃለለ ማለት ድንገልንና የድንገልን ልመና ከማቃለል ኣልፎ ጌታን መሳደብ ነው።

2) «ጊዜዬ ገና ኣልደረሰም» በባሕሪይ መለኰቱ ተአዝዞ፤ ኣገብሮ የሌለበት ጌታ በሥጋ ታዛዥ ሆኖ ቢገለጥም የራሱ የሆነ የሥራ ጊዜ ነበረው። በመጽሐፍ ቅዱስ ተደጋግሞ እንደተዳፈለን «ጊዜ» እያለ ጌታ የሚናገረው የሞቱን የስቅለቱን ጊዜ ነበር። ድንገል ማርያም ለወይን ጠጅ ስትጠይቀው እርሱ ግን በዕለተ ዓርብ ስቱ ሕይወት፤ ስቱ መድኃኒት ሆኖ ስለሚፈሰው ደሙ ይናገር ነበር። ድንገል ስለመሸራው ድግስና እንዲሁም የመሸራው ጎደሎ የሚሞላበትን ሁኔታ ስትጠይቀው እርሱ ደግሞ በምክንያቱ ኣባቱ ስለዘጋጀው ሰማያዊ ሠርግና (የበጉ ሠርግ) የዓለምን ጎደሎ ስለሚሞላው ደሙ ተናገረ። ጌታ በየኣጋጣሚው «ጊዜዬ» በማለት ስለዕለተ ሞቱ መናገሩን በሚከተሉት ጥቅሶች ልብ እንበል (ዮሐ ፪፻፬ ። ዮሐ ፯፻፮ ። ዮሐ ፯፻፴ ። ዮሐ ፰፻፳ ። ዮሐ ፲፪፻፳፫-፳፮ ። ዮሐ ፲፫፻፩፣፲፪፣፲፫ ። ዮሐ ፲፯፻፩-፪ ። ማቴ ፳፯፻፲፰)። በጌቱሰማኒ የኣባቱን ፈቃድ ያስቀደመ ጌታ (ሉቃ ፳፪፻፵፪) በቃና ዘገሊላ የእናቱን ጥያቄ መለሰ «በቃና መታዘዝ ኣሸነፈ» በቃና ዘገሊላ በድንገል ማርያም ፈቃድና ኣማላጅነት ውሃውን ወደ ወይን ጠጅ ለወጠ፤ በቀራንዮ ደግሞ በኣባቱ ፈቃድ ደሙን የወይን ጠጅ ኣድርጎ ኣቀረበ፤ ኣብ በደብረ ታቦር የሚለውን እንሰማ ዘንድ «ውሎቱ ስምዕም - እርሱን ስሙት» እንዳለ ድንገልም የሚላችሁን ኣድርጉ በማለት የእናትነትዋን ምክር ገለጠች። መድኃኒታችን በቃና «ኣንቺ ሴት» ያላትን ድንገል እናቱን በመስቀል ላይም «ኣንቺ ሴት» በማለት ጠራት፤ ለመስቀል በኋላ በሥጋ ሳይሆን በመንፈስ በልጅዋ መስቀል ማህዘንነት የብዙዎች እናት ሆነች። ኣዲሱ ሰው ኣዳም የዳነው ሰው ኣባት ሲሆን ኣዲሴቱ ሔዋን ድንገል ማርያም ደግሞ የዳነው ሕዝብ እናት ሆናለች።

የእግዚኣብሔር ሥራ በሁለተኛው ኣዳም እስከተገለጠበት ጊዜ ድረስ በነበረው፤ በካህናተ-ኦሪት፤ በመሳፍንት፤ በኣብርሃም፤ በይስሐቅ፤ በያዕቆብ፤ በሙሴ፤ በኢየሱስ የተሰጠው የተገለጠው ኣገልግሎት ድኅነተ ነፍሱን ያላመጣ ፍጹምነት የሌለው፤ ከመርገመ ኃጢአት የማያነጻ መናኛ የወይን ጠጅ ነበር። ማለፊያው የወይን ጠጅ ግን ከእውነተኛው የወይን ሐረግ ከክርስቶስ በክርስቶስ ተዘጋጀ። ሔዋን በድንገል ማርያም ተሻረች፤ ኣዳም በሁለተኛው ኣዳም ተተካ። ስለሆነም ቤተ ክርስቲያን «ወሐደግን ኣበ ቀዳማዮ ዘውእቱ ኣዳም ዘቡቱ ወሰነ» ማለትም «ለጥፋት የተጋለጥንበትን ቀዳማዊ ኣዳምን ተውን» ኣለች።

ኣገልጋዮች ሐዋርያትም በፈዘዙት የድንጋይ ጋኖች ውሃን (ቃሉን) ሙሉ፤ ጌታችንም በፈዘዙት የድንጋይ ጋኖች ውስጥ (በመርገመ ኣዳም በምክረ ሰይጣን) በተያዙት ሰዎች ሕይወት ውስጥ ጣዕም ያለው ሕይወት እንዲኖር በከኃለነቱ ኣደረገ። ጌትነቱም ለሁላችን ተገለጠ።

ወስብሐት ለእግዚኣብሔር ኣሜን።